

Úvod

Čo má urobiť ten, kto chce prijať niektorú sviatosť, alebo chce, aby ju prijal niekto z jeho príbuzných?

Má čím skôr o to požiadať duchovného otca vo svojej farnosti, kde býva.

Ak ide o **krst malého dieťaťa**, je potrebné, aby o krst požiadali rodičia (alebo zákonní zástupcovia) a to čím skôr po narodení dieťaťa. Je chvályhodné, ak otec po narodení dieťaťa príde na faru za duchovným otcom a oznámi mu túto radosnú udalosť a hneď sa môžu dohodnú na ďalšom postupe.

Ak ide o **krst dospelého**, je potrebné, aby on sám o to požiadal duchovného otca farnosti, kde býva.

Ak ide o **krst mladistvého**, je potrebné, aby on sám o to požiadal v sprievode svojich rodičov.

Ak ide o **birmovanie**, táto sviatosť sa spravidla udeľuje v Gréckokatolíckej cirkvi hneď po krste. Ak bol pokrstený a nebo pritom birmovaný, je potrebné o to požiadať duchovného otca a on po náležitej príprave to urobí.

Ak niekto chce prijať po prvý raz **najsvätejšiu Eucharistiu** (prvé sväté prijímanie), je potrebné to oznámiť zvyčajne na začiatku školského roka duchovnému otcovi, lebo príprava na túto sviatosť trvá dlhšie obdobie. Toto sa týka aj prvej svätej spovede.

Ak sa niekto chce **vyspovedať**, dotyčný nech sa obráti na duchovného otca farnosti (alebo na ktoréhokoľvek kňaza) a požiada ho o spoveď, prípadne o **duchovný rozhovor**.

Ak ide o **pomazanie chorých**, zvykne sa v každej farnosti udeľovať aspoň raz do roka v chráme. Ale v prípade potreby je možné kedykoľvek sa obrátiť na duchovného otca

a požiadať ho, aby prišiel k ťažko chorému či už domov alebo do nemocnice.

Ak ide o prijatie **sviatosti manželstva**, je potrebné, aby záujemcovia rok vopred (najmenej tri mesiace) to oznámili duchovnému otcovi tej farnosti (spravidla je to farnosť, kde býva nevesta), kde chcú, aby sobáš bol.

Na **sviatosť kňazstva** sa kandidáti pripravujú v kňazskom seminári, do ktorého dáva odporúčanie na požiadanie miestny duchovný otec.

Čo sú sviatosti?

Sviatosti sú **viditeľné znaky**, ktoré nám sprostredkujú **neviditeľnú Božiu milosť**.

To „viditeľné znaky“ znamená, že pri vysluhovaní sviatosti vidíme znaky (*liatie vody, pomazanie, chlieb a víno... a podobne*), ale to, čo oni uskutočňujú v človekovi, nevidíme telesnými očami či inými zmyslami.

Pri krste vidíme iba liatie vody, ale nevidíme, že liatím vody na hlavu človeka sa do jeho duše vtláča neviditeľný znak, skrze ktorý sa pokrstený človek stáva Božím dieťaťom.

Pri birmovaní vidíme pomazanie myrom, ale nevidíme, že pomazaním svätým myrom na rôznych častiach tela prichádza do duše človeka sám Svätý Duch so svojimi darmi.

Pri Eucharistii, keď ju prijímame (čo aj vidíme), prichádza do našej duše sám Pán Ježiš, aby nás premenil na seba samého a bol našim pokrmom na ceste týmto životom.

A tak je to podobne aj pri ostatných sviatostiach.

Sviatosti Nového zákona ustanovil Ježiš Kristus.

Je ich sedem:

1. krst,
2. birmovanie (myropomazanie),
3. Eucharistia (telo a krv Pána Ježiša),

4. pokánie (svätá spoveď),
5. pomazanie chorých,
6. posvätný stav (kňazstvo),
7. manželstvo.

Tieto sviatosti sa týkajú všetkých etáp a všetkých dôležitých chvíľ života kresťana.

Sviatosti môžeme rozdeliť na tri skupiny:

1. **sviatosti uvádzania do kresťanského života:** krst, birmovanie, Eucharistia;
2. **sviatosti uzdravenia:** pokánie (svätá spoveď) a pomazanie chorých;
3. **sviatosti služby spoločenstvu:** kňazstvo a manželstvo.

Sviatosti môže rozdeliť aj podľa toho, koľko raz ich môžeme prijať za života:

Iba raz môžeme prijať tri sviatosti: Krst, birmovanie a kňazstvo, lebo nimi sa do duše vtláča nezmazateľný znak, ktorý sa nedá ničím (ani ťažkým hriechom) odstrániť.

Viac raz môžeme prijať ostatné štyri sviatosti: pokánie, Eucharistiu, pomazanie chorých a manželstvo. Čo sa týka manželstva, treba povedať, že ono trvá dovtedy pokiaľ muž a žena žijú. Ak jeden z nich zomrie, ten druhý môže znova prijať túto sviatosť.

Sviatosti môžeme rozdeliť tiež na sviatosti duchovne mŕtvych a duchovne živých.

Sviatosti duchovne mŕtvych sú: krst a pokánie. Krstom sa nám dáva Boží život a pokáním sa v nás tento život obnovuje.

Ostatné sviatosti sú sviatosťami duchovne živých, lebo ich môžeme s úžitkom prijať len vtedy, keď sme v stave milosti posväcujúcej, teda nemáme na duši ťažký hriech.